No. 147. 1839.

VLISSINGSCHE COURANT.

Donderdag 5. December.

De Uitgave dezer Courant geschiedt des Dingsdags, Donderdags en Zaturdags. De prijs van het Abonnement, voor drie maanden, is f 2,25, en franco per post f 2,50. De Advertentiën behooren op ongezegeld papier te worden ingeleverd. Dezelve worden gerekend tegen 20 ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs, van 1 tot 6 regels, is f 1,20, en voor iederen regel daarboven 20 ct.; behalve het, voor elke Advertentie, aan het Rijk verschuldigde Zegelregt van 35 ct. Brieven enz., franco.

…antwoord aan de

ARNHEMSCHE COURANT,

(op het Art. in dezelfs N° van 1 Dec. ll.)

Wij danken het aan de Redactie der *Arnhemsche Courant*, dat zij hare overtuiging ook tot de onze heeft achten te maken, op eene wijze die, zoo zij ons al aan e eene zijde het zwijgen verbiedt, ons nogtans aan den nderen kant tot geenen dadelijken strijd verpligt, maar ns toelaat, onze beschouwingen, op den voet eener bescheidene en vriendschappelijke redenering, aan de hare e kunnen tegen over stellen.

Dit moge niet zeer aangenaam zijn aan de tegenstanlers der invoering van staatkundige verbeteringen, hier e lande, die ons liever verdeeld en als vijandelijke parijen, met gevelde lansen, tegen over elkander zagen laan, — voor de *weldenkenden* zal het nogtans duidejk worden, dat wij, naar hetzelfde doel strevende, *al nderzoekende*, den weg van WAARHEID en REGT pogen e vinden, langs welke de Natie het beoogde doel kan en ehoort te bereiken.

Het doel is één: — eene vrijzinnige staatsregeling, et stevige waarborgen voor de eerbiediging der burgerke en staatkundige regten der Natie, waartoe wij beoren. Omtrent de *middelen* willen wij trachten het ns *te worden*.

De *A. C.* antwoordt op ons gezegde: dat het protest n den Heer DONKER CURTIUS, als *middel* beschouwd, niet het regte, het ware, of geschikte was voorgekon: dat het *doel* van den Heer D. C. is geweest, eene pulsie te geven aan de Natie; om vonken te doen ingen uit den steen, [het in vasten slaap verzonkene voel voor vrijheid en regt,] welke vonken, onderling eenigd, en medegedeeld aan de van elders met minder gge hand en kalmer tred aangebragte brandstoffen, heilige vuur, [der burgerlijke en staatkundige vrijd] voor ons en onze nakomelingschap konden doen branden en onderhouden.

Daar, daar *wy* nu ontwaard hadden, dat juist die ken aan velen onzer in zoeten dut verzonkene dgenooten op eenmaal al te helder waren toegeflik; dat zij, al geeuwende zich de oogen hebbende uitreven, aanvingen te vreezen, dat die vonken, vergd wordende, en aan dezen of genen *verkeerden* brandbare stoffen medegedeeld, eene vlam zouden nen te weeg brengen, die meer kon verteren en ietigen, dan zij louterde; dat deze goede menschen halve, uit zucht tot zelfbehoud, meenden zich te ten haasten, om hunne hoeden, slaaprokken, lmutsen, of wat hun anders het naast bij de hand m, op die vonken te werpen, om ze uit te dooven hunne werking tegen te gaan; — dat zij hier nog iger mede voortvoeren, toen eenige valsche alarmeuwers, met kraaijen-stemmen het is waar, maar luid genoeg, aanvingen *brand* te roepen; — *daar*meenden wij, was het op eenmaal zóó krachtig op een slaan en het verspreiden van zóó helder flikkevonken het geschikte middel niet: vooral ook daarminder, omdat, bij dit uitdooven en willen afn van eenen gevreesden brand, zoo menige, met tzame hand en kalmen tred aangebragte takkebos, geschikt, om *by vervolg* een weldadig en bebrandend vuur te onderhouden, in de sloot geraakte. eenige, ja door onderscheidene vrijheid ademenlen, moge dan al een deel der vonken zijn opgen, en deze daarin blijven gloren; wij weten het s! dat het slaperig gedeelte het talrijkste is, en dat *it* voor de goede zaak moest ontvonkt worden, zou egrond uitzigt bestaan, om het toekomstig welzijn *allen* te verzekeren.

n daar oordeelden *wy* beter, hen die wij wakker en hebben, zachtkens aan den arm of het been te en, hun, bij het ontwaken, een klein, effen en aam brandend licht voor te houden, waarvan zij verschrikken konden; wijders eene wat grootere of des nooils eene Engelsche lamp op te steken, en bij het licht daarvan, zoo klaar als de dag, te doen dat, zoo zij wenschten, voor zich en hunne nakogen, in het vervolg, hunne zoete rust op een veêrenbed en niet op eenen strozak of de straat te genieten; het dan noodig was, nu eenigen tijd wakker te blijven en, zonder gerucht of rumoer, (om geene kwade buren wakker te maken) de brandstoffen te helpen aandragen, tot ontsteking en onderhouding van het heilige vuur, bij welks schijnsel en weldadige verwarming hun het genot hunner zoete rust voor de toekomst zou zijn gewaarborgd.

Zóó wakker gemaakt en toegelicht, dacht ons, zou zelfs de grootste slaper, uit achting voor zijn veêrenbed en uit vrees voor de harde straatsteenen, wel eenigen tijd met ons willen waken, en ook, voor zulk een hem nu duidelijk geworden doel, wel zijn vrachtje deugdelijke brandstof willen aandragen.

Maar nu, wanneer op *die* wijze de door ons bedoelde *deugdelyke* brandstof voorhanden was, wanneer, om duidelijker te spreken, het achtingswaardige gedeelte der Natie, omtrent zijne waarachtige belangen behoorlijk was ingelicht, en tot een bedaard, maar krachtig willen opgewekt, welke hand kon nu bevoegd geacht worden, het heilige vuur, dat onze toekomst moet verhelderen en verwarmen, te ontsteken?

Geene los daar heen verspreide vonken, dacht ons, mogten dit doen, maar de hand, aan welke, *ook nu nog*, de door het *regt* daartoe gewijde toorts is toevertrouwd.

De Koning en de, in dubbelen getale opgeroepene, Kamers der Staten-Generaal, kwamen ons voor, de eenige daartoe bevoegde hand te zijn.

De *force majeure*, welke er, ten gevolge van eenen opstand en eenen afval is ontstaan, kon dat regt, die bevoegdheid niet vernietigen, voor dat gedeelte der Natie, hetwelk aan zijnen Vorst en aan zijne wetten *wilde* getrouw blijven. Wij streden niet blootelijk voor het behoud van den vaderlandschen bodem, maar ook voor al hetgeen het vaderland bezat, voor het behoud onzer regten en vrijheden, voor de orde en voor de handhaving der magten, tot bewaring en bescherming dier regten en vrijheden en van die orde ingesteld.

De *force majeure* heeft het getrouwe deel der Natie niet overwonnen: zij kan dus geen regt daarstellen, om eene jota in onze grondwet te veranderen, veel min dezelve te doen vervallen, dan *voor zoover dit getrouwe gedeelte der Natie zulks noodig oordeelt en wil.*

Ware het eene ongerijmdheid, eene grondwet te behouden, in welke namen van gewesten voorkwamen, die wij niet bezaten, en wij *wilden* die ongerijmdheid, wat kon er tegen geschieden?

Het tractaat heeft ons die gewesten ontnomen: het heeft ons niet voorgeschreven, hoe en wanneer onze grondwet te wijzigen en er de namen dier gewesten in door te halen. Genoeg, dat wij naar buiten het tractaat eerbiedigen.

Spraken wij hierboven van *ons* en *wy*, dan bedoelden wij het getrouw geblevene gedeelte der natie, met de staatsregeling en de magten, aan haar hoofd, voor welker handhaving zij evenzeer als voor het behoud van den vaderlandschen bodem gestreden heeft. Die magten bestaan *nog* en blijven bestaan, en de grondwet bestaat tot zóólang dezelve door de magten die zij er toe aanwijst, op eene grondwettige wijze is veranderd.

De *force majeure* belet alleenlijk, de verandering tot stand te brengen met het *getal* leden, door de grondwet gewild. Dit betreft den *vorm*, dien men niet *kan* in acht nemen: het betreft niet de *zaak*, die men *kan* en, volgens andere artikelen, *moet* tot stand brengen.

De Koning en de Staten-Generaal moeten, in dit geval, hunnen gedanen eed nakomen, *zoover dit de force majeure toelaat*, verder *kunnen* zij niet. Maar de grondwet *op eene* ANDERE *wyze te willen veranderen*, *dan zy voorschryft*, zou eene VRIJWILLIGE daad zijn, in strijd met den eed, op dezelve afgelegd.

Art. 232 spreekt van geen *getal*. Het vordert dat er twee derde gedeelten der leden van de Staten-Generaal *die de vergadering uitmaken*, zullen moeten tegenwoordig zijn.

Er *zyn* leden der Staten-Generaal, wettig door de daartoe gestelde kiezers verkozen, leden, welke van hunnen eed *niet* ontheven zijn, welker mandaat *niet* is ingetrokken.

DIE Staten-Generaal maken thans de vergadering uit. Het art. 232 kan dus in zijnen ganschen omvang worden nageleefd, even als de artikelen 229, 230, 231 en 234.

Die naleving der grondwet is geene schending: zij is *pligt*. Ook art. 101 wordt niet geschonden, wanneer er slechts meer dan de helft der Kamers tegenwoordig is, die de *force majeure* toelaat te bestaan.

De omstandigheid dat art. 79, ten gevolge der force majeure, onuitvoerlijk is gemaakt, kan geenszins de geheele grondwet vernietigen. Deze laatste moet, zoolang zij niet op eene wettige wijze, aan de zijde van het getrouw geblevene gedeelte der natie, verklaard is te zijn vervallen, volgens eed en pligt, door den Koning en de Staten-Generaal worden nageleefd, *zoover mogelyk*.

Ware er slechts ééne enkele Provincie getrouw gebleven, hetzelfde, wat wij hier boven stelden, zou geldig zijn, al bleven er slechts 3 of 4 vertegenwoordigers. Zulk eene kleine Provincie behoefde evenmin 55 vertegenwoordigers, als wij er thans 110 behoeven.

Iets anders is de vraag, of het billijk, raadzaam en voorzigtig kon geacht worden, zonder daaraan een dadelijk regt op het tot stand brengen eener nieuwe grondwet toe te kennen, het gevoelen van het achtenswaardigste gedeelte der natie, en niet maar van een klein gedeelte derzelve, te vernemen, omtrent de verbeteringen, welke zouden behooren te worden ingevoerd.

Die mesure kon *goed*, *nuttig* en *billyk* zijn, na de opofferingen door de natie gedaan en de zucht voor rust en orde, door haar steeds betoond: als *verpligtend* beschouwen wij haar echter niet.

Na al deze beschouwingen, kan het niemand verwonderen, dat wij meenen, voor als nog getrouw te moeten blijven aan den regel, welken wij bij ons antwoord aan den Heer DONKER CURTIUS opgaven, voor ons gedrag en onze te doene pogingen, te hebben aangenomen.

Wij willen naar hetzelfde doel *blyven* voortstreven, door al wat vrijzinnig denkt, in den tegenwoordigen tijd, beoogd; doch wij willen dit doen, met het oog op de staatsregeling en de wetten, die wij *nog* bezitten; en wij gelooven, dat het Gouvernement wijs genoeg zijn zal, het ontwerp van grondwet althans niet zonder voorkennis der natie te zullen willen doen aannemen; maar dat aan deze tijd genoeg zal vergund zijn, om, zoo het ontwerp dit mogt verdienen, van hare afkeuring jegens hetzelve te doen blijken.

Is het verlichte en achtingswaardige gedeelte derzelve *dan* koud, onverschillig of slaperig genoeg, om te zwijgen - dan zouden *wy* verkeerd doen met te zeggen, » de natie verlangt *dit* of *dat*" — want het zou onwaarheid zijn kunnen, en wij zouden ons, in onzen goeden ijver, zeer ligt hebben kunnen bedriegen.

Wij zullen daarom nogtans de zelfbewustheid blijven bezitten, naar onze beste overtuiging te hebben gehandeld; en wat dan ook de zwangere toekomst baren moge, wij zullen onder het betreuren der rampen, welke het gevolg zouden kunnen zijn van een halstarrig vasthouden aan verkeerdheden, althans vrij blijven van de zelfbeschuldiging, door een strafbaar stilzwijgen, waar wij die rampen voorzagen, tot de verwezenlijking derzelve te hebben medegewerkt.

Nieuwstijdingen.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, *den* 29. *November*. De Koning van Beijeren heeft den *Leipziger Allgemeine Zeitung* in zijne staten verboden.

— De Keizer van Rusland is met Hoogstdezelfs Familie den 19. dezer van Zarskoje-Selo te St. Petersburg wedergekeerd en heeft het winterpaleis betrokken.

De vorst bleef te St. Petersburg en Kronstadt nog steeds aanhouden.

— De *Allgemeine Zeitung* geeft het volgende schrijven uit Jassy van 13 November:

» Men spreekt hier van een voor de Russische troepen nadeelig gevecht, hetwelk in het begin van September in Abchasie zou hebben plaats gehad. Eene sterke kolonne had een moeijelijken bergpas, die naar de dorpen van het gebergte leidt, van bezetting ontbloot gevonden. De Russische officieren meenden, dat men van deze gelegenheid gebruik moest maken en door dezen bergpas in het binnenste des lands doordringen. De soldaten weigerden voort te rukken, en de officieren waren dus genoodzaakt bij den togt door de bergengte vooruit te trekken. Na eenen marsch van een half uur werd de kolonne door de Abchasen overrompeld, die een vreeselijk bloedbad onder de

Russen aanrigtten. Zij bespaarden hun kruid, maar verpletterden de vijanden door zware steenen en rotsklompen welke zij van de steilten op hen naar beneden wierpen. De meeste officieren vielen; de troepen vlugtten in de grootste verwarring. De lijken der omgekomenen en de gekwetsten, die in handen der Kaukasiers vielen, werden schrikkelijk mishandeld en in de rotskloven geworpen."

--- Te Trieste is tijding ontvangen, dat het aan eene Turksche sloep, met vijftig of zestig zeesoldaten, gelukt was uit de haven van Alexandria te ontkomen, om eene of andere Turksche haven op te zoeken. Dit is een nieuw bewijs voor de ontevredenheid der manschap van de Turksche vloot die zich in handen van den Onder-Koning bevindt.

FRANKRIJK.

PARIJS, *den* 30. *November.* Alhier heeft in den avond van den 28 November een geheimzinnig voorval plaats gehad, dat eenigermate de verfoeijelijke daad van Fieschie herinnert. Tegen acht ure heeft men in de wijk van het *Palais-Royal* den slag eener geduchte uitbarsting gehoord. Dadelijk is eene talrijke menigte naar de straat Montpensier, van waar het gedruisch kwam, henengesteld, en aldaar heeft men zich spoedig overtuigd, dat misdadigers een met buskruid en kogels geladen vernielingswerktuig hadden laten springen. Dit werktuig was in een inham of hoek van een buitenmuur bij de deur van den wisselaar *Emerique* geplaatst geweest. Een uitsteeksel van dien muur was ingestort. Bij het doorzoeken van den omtrek met hulp van lantaren en fakkels, bevond men, dat verscheidene geweerkogels in de muren en vensters van de tegenoverliggende huizen waren gevlogen, en hier en daar diep waren doorgedrongen. Op de straat heeft men meer dan veertig kogels opgeraapt, die door de kracht, waarmede zij voortgeslingerd waren, plat waren gedrukt. Gelukkig bevond zich op het oogenblik der uitbarsting geen enkele voorbijganger in de straat Montpensier. Slechts een persoon heeft op zekeren afstand de ontvlamming gezien. Er is geen twijfel aan, dat de kogels doodelijke wonden hadden kunnen toebrengen. De Politie heeft dadelijk alles in oogenschouw genomen en nasporingen gedaan; doch tot den namiddag van den 29. niets van belang kunnen ontdekken. Zelfs had men nog geene sporen weêrgevonden van het helsche werktuig, waarin de kogels besloten zijn geweest. Den 29n des morgens stroomden veel nieuwsgierigen naar het tooneel der uitbarsting, en men verloor zich in gissingen over de daders dezer verfoeijelijke poging tot moord en vernieling en over de oogmerken, die zij daarmede gehad kunnen hebben. Het gerucht liep, dat twee personen, die in een naburig huis woonden, in hechtenis waren genomen.

-- Thans heeft zich zelfs een comité van inschrijving gevormd ten voordeele der Fransche gevangenen in Siberie; het is zamengesteld uit den Maarschalk *Clausel*, de Heeren *Mauguin*, *Larabit*, *Gaugener* en *Larrey*, voormalig chef der geneeskundige dienst bij het Keizerlijk leger.

--- Het Chiliaansche fregat *Monteagudo* van 50 stukken kanon, is den 27. Julij ll. op de kust van Valparaiso met man en muis vergaan.

BELGIE.

BRUSSEL, *den* 1 *December.* Gisteren namiddag is de Koning van zijne reis naar Wiesbaden op Laeken terug gekomen.

--- Het regterlijk onderzoek in de zaak der onlusten, die in de maand October onder de fabrijkarbeiders te Gent zijn uitgebroken, wordt met ijver voortgezet. De persoon van *Dhossche*, die van den beginne af te Gent gevangen zit, wordt steeds als belhamel bij deze onlusten beschouwd, maar thans blijkt, dat ook de bekende volksleider *Kats* en de advokaten *Splithorn* en *Delward*, die dezen in zijne demagogische predikingen en woelingen ondersteunen, als aangeklaagden in de zaak betrokken zijn; deze drie lieden zijn gedagvaard, om den 3. December voor den regter van instructie te verschijnen.

--- Een Brusselsch dagblad beklaagt zich over de oprigting van een nieuw staatkundig genootschap of club aldaar, welks leden in een *estaminet* in de Bergstraat bijeenkomen. Schijnbaar is het doel van dit genootschap het zingen van republikeinsche en tegen de bestaande orde van zaken in Belgie gerigte liederen.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, *den* 1. *December.* De Regering heeft thans geantwoord op de bedenkingen, welke in de Afdeelingen van de Tweede Kamer der Staten-Generaal gemaakt zijn, ten aanzien van het ontwerp van wet, tot daarstelling van schuld ten laste van 's Rijks Overzeesche Bezittingen. Zij heeft daarbij de verzekering gegeven, dat alle Rijks uitgaven op de aangeboden begrooting voorkomen, gelijk het daaraan ook grootendeels is toe te schrijven, dat het daarop voor de uitgaven van het jaar 1840 uitgetrokken cijfer, in vergelijking met dat van het voorgaande jaar, zoo veel hooger is; dat aangaande het Amortisatie-Sijndicaat, nog in den loop van de tegenwoordige zitting der Staten-Generaal, eene wet ter opheffing van die administratie zal worden aangeboden, en dat, hoezeer het bij die gelegenheid zal blijken, dat in een jaarlijksch te kort van ongeveer 4 millioen voor het Amortisatie-Sijndicaat behoort te worden voorzien, nogtans deze uitgave, op de begrooting met de andere Rijks uitgaven vereenigd zijnde, geene nieuwe geldleening noodzakelijk zal maken; maar indien de voorgestelde wet wordt aangenomen, die uitgave uit dezelfde middelen en hulpbronnen als de andere uitgaven der begrooting worden bestreden.

De Regering deelt mede, dat de leening strekken moet: 1°. Om met de Nederlandsche Handel-Maatschappij te kunnen verrekenen, ten einde de beschikking te erlangen over de opbrengst van al wat in het aanstaande jaar hier te Lande zal worden verkocht. 2°. Ter voldoening eener achterstallige som van ƒ 10,000,000, ten behoeve van 's Rijks schatkist, met de betaling waarvan het Departement van Kolonien vroeger is belast geworden, doch die uit de baten van Indië tot dusverre niet hebben kunnen gevonden worden. Dit is dan ook wel de eenige oude schuld, die door de leening wordt afbetaald, terwijl 3°, wat aangaat de som van ƒ 4,000,000, ten behoeve van het Amortisatie-Sijndicaat, dit als eene daarstelling van nieuwe schuld zou kunnen beschouwd worden, hoezeer niet uit het oog moet worden verloren, dat dit bedrag, zoo niet uit de leening, dan toch op eene andere wijze, zou moeten gevonden worden.

De Regering deelt eene opgave mede van de schulden, waarmede de Overzeesche Bezittingen zijn bezwaard geworden, en het bedrag der rente over 1840. Daaruit blijkt, dat het bedrag der schuld beloopt 236 millioen, en de renten ad 4 en 5 per cent, te zamen ƒ 9,800,000.

Verder antwoordt de Regering dat de Handel-Maatschappij aan hare verpligtingen, hoe moeijelijk dit ook soms in de laatste tijden geschiedde, in allen deele heeft voldaan, doch het thans echter mag gezegd worden, dat zulks eene onmogelijkheid is geworden; dat toch het kapitaal waarover de Maatschappij de beschikking heeft, met de twee door haar gesloten leeningen, te zamen 46 millioen bedraagt; terwijl, uit hoofde van de aan de cultures gegeven uitbreiding van producten, dat ligchaam, om in al de behoeften van de dienst te kunnen voorzien, over een kapitaal van minsten 60 millioenen moet kunnen beschikken, ongerekend de benoodigde gelden voor vrachten, assurantie en eigen handel.

Als voordeelen, welke eene vrije beschikking over 's Gouvernements producten kunnen te weeg brengen, worden van de zijde der Regering opgegeven, in de eerste plaats, eene vermindering van de kosten op den overvoer en den verkoop der producten, terwijl het nadeel daardoor voor de Handel-Maatschappij gelegen vergoed wordt door de aanzienlijke consignatien, die het gevolg zullen zijn van den steeds door den meer uitgebreiden eigen handel, dien zij, na het terug erlangen harer hoofdschulden, zal kunnen drijven. Ten tweede wordt het daardoor mogelijk, om reeds in het aanstaande jaar, en later, zonder bezwaar voor 's Rijks ingezetenen, in de staatsbehoeften te voorzien.

Op de vraag, waaraan het moest worden toegeschreven, dat het Departement van Kolonien aan de schatkist eene som van 10 millioen guldens schuldig is gebleven, is van wege de Regering deswege geantwoord, dat de oorzaak van dien achterstand gezocht moet worden in de omstandigheid, dat de koloniale geldmiddelen zijn bezwaard geworden met betalingen ten behoeve van 's Rijks schatkist; waartoe, gelijk later is gebleken, deze ontoereikende waren.

Gevraagd zijnde, hoe eene schuld van 40 millioenen buiten voorkennis en toestemming der Staten-Generaal met de Nederlandsche Handelmaatschappij heeft kunnen gecontracteerd worden, is daarop van de zijde der Regering geantwoord, dat, hoezeer hier het woord *schuld* heeft moeten gebruikt worden, hiervan toch in den eigenlijken zin des woords geene questie kan zijn. Het geval, waarin het Gouvernement, ten opzigte van de Ned. Handelmaatschappij, verkeert, kan vergeleken worden met dat van ieder landbouwer, die, zijn graan verkoopende, daarop geld ontvangt, nagenoeg op hetzelfde tijdstip dat de afgifte van zijne producten geschiedt. Ten overvloede wordt hier opgemerkt, dat voor de gezegde 40 millioenen genoegzame producten voorhanden zijn, bestaande uit de restanten van den oogst van 1839.

Wijders geeft de Regering te kennen, dat de staat van het Rijk van dien aard is, dat in de uitgaven niet behoorlijk kan worden voorzien, zonder bijdrage uit de geldmiddelen van de Overzeesche Bezittingen.

De Regering herhaalt de reeds elders gegeven verzekering, dat door de voorgestelde leening alle financiële ongelegenheden, voor zoover zulks binnen menschelijk bereik ligt, zullen zijn uit den weg geruimd, gelijk dan ook door sommige leden te regt de verwachting is kenbaar gemaakt, dat daardoor alles op eenen geregelden voet zal zijn gebragt. *(Vervolg hierna.)*

's GRAVENHAGE, *den* 2. *December.* De Tweede Kamer der Staten-Generaal heeft heden hare werkzaamheden weder opgevat. In hare zitting van heden is ingekomen eene koninklijke boodschap, ten geleide van een ontwerp van wet, betrekkelijk de nationale militie, hetwelk aan de Afdeelingen is verzonden.

Zijn ontvangen vier verzoekschriften, welke aan de Commissie *ad hoc* verzonden worden.

Zijn ingekomen twee geschriften, die in de boekerij der Kamer zullen worden geplaatst.

--- Men heeft hier te lande brieven uit Padang tot 28 Mei ontvangen. De gesteldheid op Sumatra was destijds zoo gunstig als men zoude kunnen wenschen. Het inlandsche hoofd *Baros* had zich onderworpen, terwijl de Nederl. regering verschillende hoofden in derzelver waardigheid had bevestigd. Overal begon de staat van vrede, rust en gematigheid de beste vruchten te dragen.

VLISSINGEN, *den* 4. *December.* Wij genoten vroeger de eer, dat men ons, bij het moeten plaats hebben van zekere aanbestedingen, de annonces deswege, van de zijde van het Provinciaal Gouvernement, even als aan de *Middelburgsche*, *Zierikzeesche* en *Goessche* Couranten, toezond; welke annonces wij dan gaarne *kosteloos* plaatsten.

In den laatsten tijd schijnt men ons echter deze eer niet langer te hebben waardig gekeurd; en wij vermoeden dat dit zijnen grond daarin zou kunnen hebben, dat, in dien tijd, eenige vrijmoedige beschouwingen en redeneringen, omtrent hetgeen wij oordeelden voor het toekomstig welzijn des vaderlands en der natie dienstig te zijn, in ons blad zijn opgenomen.

Is dit werkelijk zoo, dan moet de door ons ondervondene handelwijze ons met sombere gewaarwordingen vervullen.

Hadden wij ons aan *misbruik* der vrije drukpers schuldig gemaakt; hadden wij gehoond, beleedigd, gescholden, of gescholden, er zou reden geweest zijn, om ons afkeuring te betoonen, ja om ons te vervolgen. Maar zoo wij dit *niet* deden; zoo wij niet verder gingen, dan van ons grondwettig regt gebruik te maken, en vrijmoedig en onbewimpeld, in een voor het Vaderland en de Natie belangrijk tijdsgewricht, onze meening te zeggen, omtrent hetgeen ons voor beider welzijn noodig en dienstig scheen, en wij ten bewijze daarvan, waar het pas gaf, op zigtbaar bestaande gebreken en misbruiken wezen, -- deden wij niets anders, -- wat moeten wij er dan van denken, wanneer men ons van stellige en openlijke afkeuring het bewijs zou willen geven?

Wat verlangt men toch, dat een Nederlandsch staatsburger zijn of worden zal? Dat hij, bij het bezit van staatkundige voorregten, daarvan geen gebruik zal maken? Dat hij, verkeerdheden en misbruiken ziende, -- zal zwijgen? Dat hij zijne overtuiging zal verzaken, en goed noemen wat verkeerd is, en zich tevreden aanstellen, waar hij dit *niet* is?

Wil men van den Nederlander een lijdzaam onderworpen wezen maken, dat, gelijk de hond, de hand likt, die hem slaat, dat slechts draagt en zwijgt en niet omziet?

Zoo niet: wil men dat de Nederlander een vrij, krachtig en zelfstandig man zijn zal; die, vol eerbied voor de wet, nogtans de voorregten durft handhaven en verdedigen, welke die zelfde wet hem toekent. Die, verkeerdheden ziende, welke zijn eigen belang en dat zijner medeburgers zouden kunnen schaden, die verkeerdheden met vrijmoedigheid aanwijst en op verbetering aandringt, -- wil men dit, -- dan dunkt ons zou het middel van afkeuring te doen blijken aan hen, welke op laatst bedoelde wijze handelen, niet geschikt zijn, maar zou hetzelve veeleer kunnen leiden, om alle zucht voor eene betamelijke vrijheid, om alle gevoel van kracht en zelfstandigheid, om al lust, om naar zijn vermogen het ontvangene talent ten nutte van het vaderland of de natie aan te wenden, ten eenemale uit te dooven; waarvan dan eindelijk de slotsom worden zou, dat men het genoegen hebben kon, eenen hoop laffe, vreesachtige, onderworpen slaven te regeren, welk genoegen toch wel geene groote zelfsvoldoening kan opleveren.

Wij blijven dan ook nog altijd hopen, onze stelling, alsof het intrekken van het vroeger gebruik om ook aan ons de bedoelde annonces ter plaatsing toe te zenden, een bewijs van afkeuring behelzen ongegrond te bevinden.

Zeetijdingen.

VLISSINGEN, *den* 4. *December.* Sedert den 2. dezer, alhier ter Reede gekomen:

Voor Antwerpen bestemd:

Maria Anna, M. J. Klasen, van St. Petersburg, met [...] deren; *Catharina*, C. H. Brahms, van Hamburg, met tarw[...]

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede Zee gezeild:

Bell Julda, C. Sheridan, naar Vera Crux; *Gustave*, L. J. [...] naar Alexandria; *l'Independance*, L. H. Smit, naar Rio J[...] *Clothilde*, J. de Nys, naar Liverpool, alle vier met stukgoederen; *Anna Cornelia*, D. H. Daniels, naar Embden; *la belle Alliance*, H. M. Renno, naar Londen; *de Gesina*, J. Christoffers, [...] avontuur; *Helena*, O. Nahmens, naar Gallas; *die Jah[...]* Heyerdal, naar St. Ubes, alle vijf met ballast; *Bahluta*, C[...] ason, naar Belfast; met schors.

--- Het schip *la jeune Carolina*, kapitein B. H. Heyde[...] van Antwerpen, naar Caen, welke na bekomen lekkagie, [...] is binnengekomen, is, na dezelve hersteld te hebben, opge[...]

BATH, *den* 1. *December.* Van den 24. tot en met de[...] dezer zijn bij het kantoor van expeditie en eerste wacht [...] binnengekomen, 30 schepen als: 9 met zinksteen, 2 met [...] 6 met stukgoederen, 8 met houtwerk, 1 met manufacturen, [...] met meubels, 1 met ijzer, 1 met glaswerk en hardsteenen [...] met gerst. En uitgevaren, 22 schepen als: 5 met bokking [...] zoute visch, 13 met granen, 2 met biezen, 1 met genever [...] met boter; -- waarvan 52 onder Nederlandsche en 20 o[...] Belgische vlag.

Advertentien.

Ter Drukkerij van P. WEDTS DE SWART[...]